

KAMPEN

posten

Lokalavis for Kampen

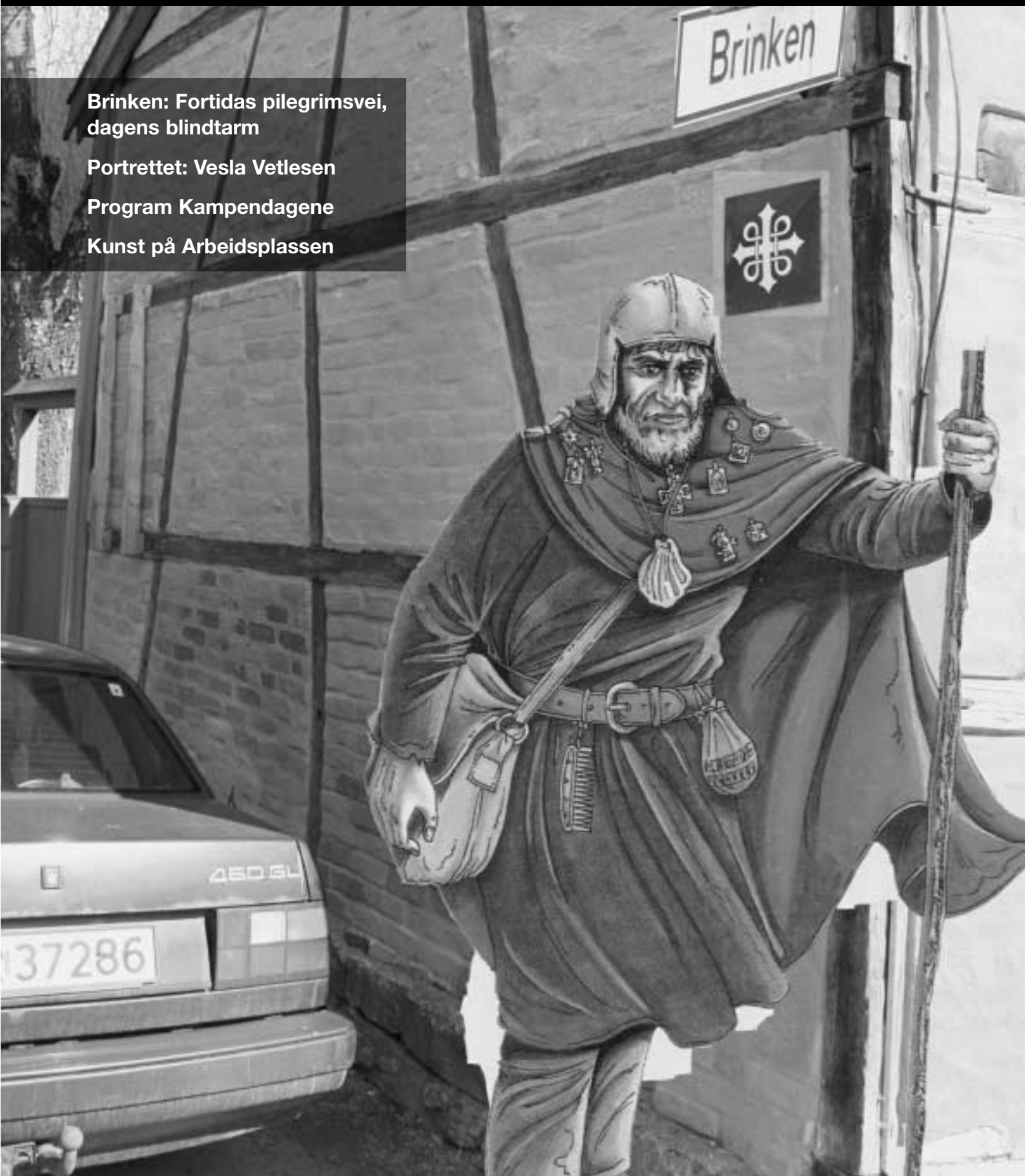
29. årgang • Sommer 2006

Brinken: Fortidas pilegrimsvei,
dagens blindtarm

Portrettet: Vesla Vetlesen

Program Kampendagene

Kunst på Arbeidsplassen

Brinken og utbyggings-spøkelset

Den gamle middelalderveien Brinken, som slynger seg langsetter "kanten" av Kampen, har en lang og mangslungen historie. Historien til Brinken bør interessere ikke bare de mest ihuga Kampenpatrioter, men også folk som er interessert i bevaring og byutvikling.

Den en gang så stolte middelaldertraséen er i dag i ferd med å gi tapt for boligspekulanter planer om flest mulig leiligheter på minst mulig plass. Denne utviklingen skjøt for alvor fatt under byggingen av Tøyensenteret på tidlig 1970-tall. For å gi plass til endrede gateløp og moderne kontorbygg, ble det revet en del hus nederst i Brinken. Kampen Vel kjempet aktivt mot tallrike saneringsplaner utover 1970-tallet. Denne kampen ble i første omgang delvis kronet med hell. Lenge holdt en liten klynge trehus stand på begge sider av Kampentrappa, etter hvert omringet av høye terrasseblokker og kontorbygg.

I den andre enden av Brinken, ned mot Galgeberg, er det også i ferd med å skje noe. Dårlig vedlikehold, godt hjulpet av diverse branner, har bidratt til å legge bevaringsverdige trehus i ruiner. Utbyggere har i lengre tid ønsket å bygge ut denne attraktive tomte mellom Normannsgata, Åkebergveien og Brinken. Ny bebyggelsesplan ble nylig vedtatt, og det ser dermed ut til at Kampenboere ved Galgeberg kan ønske velkommen mange nye naboer om et par år.

Det er typisk at det på "ledige" (les: dårlig utnyttede) tomter i utkanten av populære, eldre boligmiljøer bygges mest mulig nytt – og helst så tett og høyt som mulig. Når utbyggingen foregår i slike randsoner, blir det ofte lite lokalt engasjement mot byggeplanene. Dette ligger jo i utkanten likevel, tenker vel de fleste av oss. På sikt kan en slik utvikling føre til at en mer moderne type bebyggelse spiser seg mer og mer innover Kampen. En dag er det kanskje lite eller ingenting igjen av den sjarmende trehusbebyggelsen som Kampen i dag er så kjent for – og som har ført til den enorme populariteten blant boligkjøpere – og dermed også boligutbyggere.

Vi i Kampenposten er ikke imot nybygging, så lenge det tilpasses omgivelsene. Men vi håper at byggeiveren ikke tar helt overhånd slik at Kampens karakter forsvinner.

Gro Aschim

Det gjelder bilen din!

Vi gir bilen din rustbeskyttelse med TECTYL - i et av Nordens mest moderne anlegg for rustbeskyttelse.

Tectyl
MOT RUST

10 års
garanti på
behandling
av ny bil

3 års
garanti på
behandling
av brukt bil

Autorisert
Tectyl
Verksted

22 67 64 53
22 67 63 12

**Kampen
Antirustsenter**

ODD STEEN, SKEDSMOGATA 24, 0655 OSLO, v/ENSJØ T-BANE

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPENPOSTEN

Bøgata 21, 0655 Oslo

E-post: groasc@yahoo.no

Opplag: 3000

I REDAKSJONEN

Gro Aschim (redaktør)

Jørgen Engeskog

Leif Gjerland

Kristin Hagen

Helene Styffe Klatran

Robert Lorange

Glenn Skibsted

Kampenposten takker alle bidragsytere og annonsører

KAMPEN BYDELSSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo

Tlf.: 22 68 45 02

Styret i Kampen Bydelshus:

Bjørn Rønning (leder)

Kjell Grov

Espen Gulbrandsen

Kurt Andersen

Ruth Sørum

Torild Molstad Flaten

Kim Sørensen

KAMPEN VELS STYRE

Kjell Jarnfeldt (leder)

Kirsten Haaland

Nina Hegge

Liv Maren Røste

Vidar Johansen

KAMPEN HISTORIELAG

Sverre Syversen

Jan-Erik Nielsen

Björg Wigaard

Tore Sørli

Vidar Johansen

Lasse Solberg

Arne Ekra

KØBB

Skedsmogt. 23, 0655 Oslo

Tlf.: 22 19 70 71

KAMPEN KIRKE

Normannsgt. 55, 0655 Oslo

Kirsti Aasen (sogneprest)

10.00 – 12.00 i hverdagene

Tlf.: 22 19 88 89

Forside:

Leif Gjerland

Kampendagene 2006

PROGRAM:

Fredag 9. juni:

- Kl. 17.00 Kampen Janitsjar spiller i gatene
 Kl. 17.30 Åpning av dagene og bydelshuset ved Statssekretær i Kultur- og kirkedepartementet – Mette Gundersen. Utdeling av Kampenprisen. Kampen Barneteater i storsalen "Helsprø fredag" (entré).
 Kl. 21.00 KampenJam i Storsalen (entré)

Lørdag 10. juni:

- Kl. 12.00 Korps i gatene, barnekarneval
 Kl. 12.30 Elever fra Kampen skole: barnegransprix og innslag fra Vinterfestivalen
 Kl. 13.00 Moteoppvisning
 Kl. 14.00 Terpsi danseteater
 Kl. 14.30 Pop-oppvisning
 Kl. 14.45 Taekwondo-oppvisning
 Kl. 15.00 Bajazz Storband

Og så blir det dans etterpå ...

På terrassen:

- Kl. 16.00 Gamle Oslo Kro- og kirkekor
 Kl. 16.30 Quiz

Løse aktiviteter:

- Sjakkklubben "Kampen på brettet"
 Tyrili og Speideren med leker for barna.
 Boder og stands.
 Dyra på bondegården og mye mer.

Søndag 11. juni:

Jubileumskretsstevne på Kampen skole – åpent for alle

- Kl. 11.30: Kafeen åpner i skolegården
 Kl. 11.30: 11 korps ankommer Kampen og spiller på ulike steder
 Kl. 12.00: Innmarsj til fotballbanen starter
 Kl. 13.00: Offisiell åpning og fellesnummer "Gammel Jegermarsj"
 Kl. 13.30: Ulike konserter med blant annet Kampen Janitsjar, Kampen skoles musikkorps og Veterankorpsset.

- Kl. 16.30: Avslutning med "Ja, vi elsker"

Leker og lotterier med fine gevinster samt kafé i skolegården.

Øvrig program:

- Kl. 11.30 Gudstjeneste i Kampen park

- Kl. 13.00 Historisk vandring med Erik Melvold, start i Kampen park

- Kl. 20.00 Konsert, Kampen Bydelshus

- Sett 1: Jazzsangensemblen FULL HALS

- Sett 2: Guro Gravem Johansen og Lars Klevestrand

Om ikke annet er oppgitt, vil aktivitetene finne sted ved Kampen Bydelshus.

Foreløpig program – med forbehold om endringer.

HEI KAMPENBEBOER!! NY ELLER «GAMMEL»

Har du lyst til å være med på å bestemme hva Kampen Vel skal arbeide med for å gjøre Kampen til et attraktivt sted for oss alle? Har du nettopp flyttet hit? Da ser du kanskje noe vi andre ikke har oppdaget som vi burde forandre på. Vi som har bodd her en stund ser ikke alltid så klart; som kjent ser man ikke skogen for bare trær.

Meld deg inn i **Kampen Vel**, si ifra om du vil gjøre noe aktivt. Vi trenger nettopp deg!

☐

Ja, jeg vil melde meg inn i **Kampen Vel**, Bøgata 21, 0655 Oslo

Navn

Adresse

Telefon

☐

Batteriene er fulle, så jeg blir gjerne med aktivt når det trengs.

Skriv tydelig!

Klesskaperne på Kampen

Det surrer ivrig i symaskiner. Metervare bearbeides, mål tas og nye moter utformes. Klesskapets festning på toppen av Kampen er et sted hvor kreative ideer blir satt ut i livet gjennom spennende klær.

Tekst og foto: Glenn M. Skibsted

Med base i Kampens Bydelshus har de gjennom ett år gledet klesbevisste beboere med åpent atelier og butikk med utsalg av designerklær. Ideen våknet da tre ivrige og uredde designere traff hverandre på moteskolen Esmod, og dannet en liten motegerilja for å skape spenstige kreasjoner til fest og hverdag. De er fast bestemt på at det er lek og moro som er veien til det perfekte plagget.

Personlig og hyggelig

Kampenposten møter Inger Garborg Amundsen (27) og Marie Marqvardsen (25) i det de forbereder vårvisning i atelieret. Symaskinene surrer iherdig samtidig som de gladelig tar seg tid til besøk og en prat. I et rom som bugner av metervare fra alle verdens kroker, og ferdigsydde kreasjoner som henger i rekke på rekke, sitter de ved hver sin symaskin. Her setter de nye ideer ut i livet, og de ser gjerne at folk kommer for å hilse på og ta en titt. – Det er sånn vi liker å ha det. At folk kan komme innom for en uformell prat og en liten titt, sier Amundsen. Hun forteller at vårvisningen er en måte å nå ut til folk, og at det er mye av hva det dreier seg om. At den gylne kombinasjonen er tilgjengelighet og tålmodighet. – Det tar tid å komme frem i denne bransjen, og det er mye snakk om å nå ut til folk, sier Marqvardsen.

Klær på bestilling

I første rekke lager de kvinneklær, men de ser ikke bort fra at mannen skal kunne finne sine plagg i

butikken en gang i fremtiden.

– Til nå har vi stort sett designet klær for kvinner, men vi har snakket om å fokusere mer på mannen også, forteller Amundsen. Hun forteller at de gjerne tar bestilling på klær som folk kunne tenke seg, og da er det også mulighet for at mannen skal kunne utfolde seg.

Tiril Aarvig og Marie M. Marqvardsen gleder seg over at solen skinner i hovedstaden. Med sommerværet slår nordmenn ut håret i klesveien.

Dessuten betrygger de alle med at produktene ikke er avskrekkende dyre.

– Det er unike plagg som ingen har maken til, og om vi regner på hvor lang tid det tar å lage dem, står ikke prisen til produktet. Det er derfor ikke noe særlig fortjeneste i det vi selger, sier Marqvadsen.

På rett vei

Sammen har de holdt til på Kampen i omkring ett år og ser at folk har begynt å vise interesse for den lille butikken.

– Flere og flere kommer innom for en titt, og det er veldig hyggelig. Foreløpig har vi hatt en lav profil, men vi ser at det går riktig vei, sier Amundsen.

Samtidig tror de at sesongen er viktig for denne type stil og klær,

og er positive til tiden de har i møte.

– Nordmenn har en evne til å være litt konservative, noe som gjør det litt vanskeligere å markere seg, men når våren og sommeren kommer, slipper de seg litt mer løs, sier Marqvardsen.

Fremtidig satsning

De legger ikke skjul på at det litt skremmende å holde på med et kreativt yrke, men med hver sin jobb på si klarer de å fokusere på det som er viktigst: drømmen.

– Å leve på å selge sitt eget merke er naturligvis det vi håper på, men også klesdesign innen film hadde vært utrolig gøy. Da kunne man ha tatt litt mer av, ler Amundsen. For å drive designen fremover forteller de at de i første omgang skal delta på Kampendagene og Oslo Underground Fashion Event i midten av august. Sistnevnte var de selv med på å danne for å gi mindre etablerte designere muligheten til å vise seg. – Om kort tid får vi i tillegg en hjemmeside. Da kan folk se hva vi lager og bestille klær der om de ønsker det, forteller Marqvardsen.

FAKTA:

Klesskapet består av:

Ingeborg Garborg Amundsen (27)
Merke: Silentdisturbants by igA

Marie Marqvardsen (25)
Merke: Mmmarie

Tiril Aarevig (23)
Merke: Material Things – TAA design

Skolekorpset jubilerer

Kampen skoles musikkorps runder 100 år og jubilerer hele året gjennom. Bidrag til markeringen får de også av andre gode korpskrefter med røtter på Kampen.

Tekst: Gro Aschim

Skolekorpset ser nå frem mot kretsstevnet søndag 11. juni. Korpset er vertskap for 10 andre korps fra hele byen. I tillegg spiller veterankorpset som er dannet spesielt til jubileumsfeiringen. Blant de gjestende korps er dessuten Kampen Janitsjarorkester og Oslo Janitsjarorkester. Kretsstevnet faller sammen med årets Kampendager, og stevnet blir dermed en integrert del av kulturtilbudet for alle på Kampen denne helgen. Skolekorpset spiller også på Kampendagene lørdag 10. juni, denne gang sammen med Oslo Janitsjarorkester og Veterankorpset. Styreleder, Håvard Haukdal,

forteller om et forøvrig travelt jubileumsår. I slutten av juni reiser korpset på jubileumstur til Göteborg Music Festival. Til høsten blir det jubileumskonsert på Norges Musikkhøgskole sammen med Oslo Janitsjarorkester. Og i desember spiller korpset julekonsert i Kampen kirke – også denne gangen i samspill med Oslo Janitsjarorkester.

Skolekorpset har i dag 38 medlemmer, hvorav 22 spiller i hovedkorpset. – Vi fikk ny dirigent i fjor, og musikantene begynner å bli ganske flinke, hevder Haukdal.

En entusiastisk styreleder forteller videre om paradetrommene som er satt i stand til jubileumsfeiringen. – Fem av de

gamle paradetrommene skal være klare til kretsstevnet, beretter han. – Det er Elin Barosen, mamma til et av korpsmedlemmene, som har påtatt seg å sette trommene i stand, og resultatet har blitt kjempebra! En annen mamma, Tori Teigen, har reparert gamle uniformer slik at de ble klare til 17. mai og øvrig jubileumsfeiring. Det er i det hele tatt mange gode krefter som bidrar til å få dette til å gå rundt.

Haukdal er selv pappa til to av musikantene, og synes det er gøy at barna spiller i skolekorpset. – Korps ligger mitt hjerte veldig nært, avslører han. – Å spille et instrument er noe du har glede av hele livet!

**Har du litt tid til overs? Trenger du hjelp, eller ønsker du å hjelpe noen?
Har du en spesiell interesse eller kunnskap du vil dele med andre?
Da kan frivilligsentralen være behjelpelig med å organisere
grupper eller kurs.**

Ta kontakt Kampen Frivilligsentral mandag til fredag 10-16.

Kampen Frivilligsentral er et møtested som formidler kontakt mellom mennesker i nærmiljøet. Ved frivilligsentralen kan du få hjelp, og du kan gi hjelp, eller gjøre begge deler. Kampen Frivilligsentral er din til å komme med ideer, og til å bruke tid på ulike frivillige oppgaver og aktiviteter. Er dette noe for deg, ta kontakt.

Vi trenger flere frivillige som kan gjøre en innsats på dagtid.

KAMPEN FRIVILLIGSENTRAL

Hedmarksgt. 23, 0658 Oslo
Tlf. 22 68 69 17 • Mobil 901 383 52
E-post: thomas.lange@bgo.oslo.kommune.no
www.frivillig-oslo.no

Fortidas pilegrimsvei, dagens blindtarm

Tekst og foto: Leif Gjerland

På 1900-tallet tegnet ingeniørlinjaler Kjølberggata rett og effektiv. Dermed trengte ingen den gamle Brinken som gjennomfartsvei, og den viktige ferdselsåren fra middelalderen gled inn i skyggens dal. Lite påaktet, unntatt av klattvise utbyggere som neppe kjenner Brinkens stolte historie.

Brinken følger kanten av Kampens høyde, og bærer følgelig sitt navn med rette. For ordet "brink" betyr en kant. Og fortsatt følger Brinken terrenget på middelaldersk vis på sin vei fra Galgeberg til Tøyenkrysset. For i tidligere tider var det viktigere å reise *trygt* enn å komme fort fram; en vei skulle ligge godt beskyttet midt i skråningen. Ikke i dalbunnen der det lenge var vått, og ikke lett synlig på toppen. Og selvsagt skulle terrenget følges. Slik er Brinkens vei-løp et sjeldent tydelig kulturminne.

Pilegrimsvei

Når folk dro til og fra det gamle Oslo, var Strømsveien vanligste vei. I middelaldertid het den "Gatene" og er Oslos eldste innfartsvei. Men de som skulle vestover, tok av til venstre på Galgeberg og svingte inn Brinken. Veien videre buktet

seg fram til Tøyen gård, for deretter å sette kursen mot Gamle Aker kirke.

Slik fungerte Brinken som en viktig sidevei for dem som skulle i den retningen, som f.eks. de pilegrimer som ankom Oslo med Nidaros og St. Olavs hellige skrin

som mål. Mange fór nok opp Gatene og videre langs Alna, men noen fulgte Brinken for å ta veien om St. Olavs hjemsted på Ringerike.

Når det så for ti år siden skulle lages en offisiell "pilegrimsrute", sto tilhengerne av de to alternativene steilt mot hverandre helt til

På middelalderveiers vis følger Brinken terrenget og buktet seg framover på sin vei mot en austenget bråstopp, bygget på 1970-tallet.

Innerst i Brinken er det meste forandret siden 1937. Kun et takskjegg, et tre og en blokk oppe på Kampen er til å kjenne igjen. (Foto øverst: Oslo Bymuseum)

vestre alternativ vant. Dermed ble Brinken en del av Pilegrimsleden”.

Gjenvunnet heder

Slik brakte 1997 Brinken etterlengtet heder, veien hadde da lidd under mange tiårs vanstell. Dårlig veistell og vanskjøtsel kuliminerte med gjenbygging på 1970-tallet. De store mursteinsbyggene ved Kampentrappa reiste seg og kappet av Brinkens løp. Brinken ble en blindvei. Og på datidens moderne tenkesett ble fotgjengerne henvist til undergang i et område der det aller meste av historien ble revet.

Og det ga seg ikke. Gamle Kampenhus ble revet til langt inn mot 1990-tallet, og stadig nye gårder blir oppført langs en vei som slett ikke var ment for slikt. Den trange, buktende veien kveles nesten av parkerte biler, samtidig som branntomten ved Kampentrappa står og venter på nybygg. Med tilhørende trafikk. Og også de nye utleieboligene i Kampens verksted har avfødt biltrafikk og parkeringsbehov. Den gamle Brinken stønner og klarer

Største problem i dag er mengden av parkerte biler som både stenger veien og forsøpler verdigheten.

omtrent ikke å ta unna alt. Heldigvis skal det kommende nybygget i Kampen Verksted ha utkjøring ut i Kjølberggata. Det vil for øvrig ruve passelig høyt som alle nye bygg rundt seg, men kommer til å ha verkstedets gamle fasade som ”dekorskall”. (Vi lever jo tross alt i en tid som til en viss grad vet å ta vare på sin historie...)

Et lite håp

Får Brinken tilbake sin gamle verdighet? Neppe, den tid er forbi. Men vi kan være bevisste på at gateløpet er genuint og hører til en forgangen tid. Det er et godt argument overfor Oslos politikere og etater som stiller med parkering; både vi og veien fortjener bedre forhold enn overlesset parkering på en så stolt vei.

Caltexstasjonen – snart 50 år i Brinken

Caltexstasjonen, i dag mer kjent som Hydro Texaco, har holdt til snart 50 år ved Brinken. Bensinstasjonen ga navn til Caltexløkka, grøntområdet med fotballbanen på hjørnet av Økernveien/ Finnmarksgata.

Tekst & foto: Helene Klatran

Ved enden av Brinken, ut mot Kjølberggaten og Økernveien, ligger den kommende jubilaranten. Det som i dag heter Hydro Texaco, åpnet i 1957 under navnet Caltex stasjon. Den ble drevet av Aage Pedersen fra Sagene.

Stasjonen var på den tiden en tradisjonell bensinstasjon, med servicehaller og betjente pumper. Butikken var på 10 kvadratmeter,

og hadde bare ”bilproduktet” i sortimentet.

I årene som fulgte, var det stadig endringer. Det startet med en sigarettmaskin, og kolonialvarer fikk etter hvert sin plass på stasjonen.

I 1987 ble stasjonen revet og gjenoppreist i Kjølberggata 31. Da overtok den yngste sønnen til Aage Pedersen, Svein, som hadde jobbet der siden 1971, og kona, driften av stasjonen. Da hadde sønnen Kåre allerede jobbet der siden begynnelsen av 1960-tallet.

Hydro Texaco på Tøyen/nedre Kampen er i dag under full renovring, og en strålende blid Svein Pedersen møter meg på stasjonen. Han kan fortelle at i løpet av mai vil en ”fersk og nylaget” avdeling, med salg av baguetter og liknede, være klar. Men Svein Pedersen

Kåre Pedersen skifter dekk.

poengterer at deres service- og vaskehall ikke vil bli berørt.

Kampenposten gratulerer med kommende 50-årsjubileum i 2007.

1920-tallet:

Brinken 10: Stall og utedo

Tekst: Gro Aschim

William Christiansen var en av mange innflyttere som havnet på Kampen på begynnelsen av 1900-tallet. Han emigrerte fra Danmark til Norge og Kampen i 1914. Hans kone, Anna Christiansen, kom etter i 1916, og det første barnet, Ruth, ble født i 1917. Paret fikk etter hvert to barn til, Edith (født 1924), og Reidar (født 1927). Den lille familien var bosatt i Brinken 10 fra 1916 til 1931 da de flyttet til ny og mer moderne leilighet i Sons gate 3.

Leiligheten i Brinken var nabo til en stall, noe som bidro til et rått og fuktig innemiljø. Dette var sannsynligvis årsaken til at Anna pådro seg en lungesykdom som hun slet med hele livet. For øvrig var leiligheten ganske trangbodd og manglet en del moderne bekvemmeligheter, som innlagt vann og toalett. Dette var uansett ikke uvanlig på denne tiden. Da

Bildet av familien Christiansen er tatt ca. 1931 og viser til venstre mor Anna, Edith, Reidar og far William. Bak står eldstedatteren Ruth (foto utlånt av Kirsten Grøstad).

familien i 1931 fikk mulighet til å flytte til to rom med kjøkken og

innlagt vann i Sons gate 3, var nok valget enkelt.

1970-tallet:

Kamp mot riving

Rivingshysteriet preget Oslo på 1960- og 70-tallet. Det gamle skulle vekk. Storbyen skulle gro frem fra ruinene av gammel bebyggelse.

Tekst: Gro Aschim

Foto: Robert Lorange

Etter hvert møtte de ulike sneringsplanene folkelig motstand. Det vokste frem en rekke beboerforeninger fra rundt 1970 og utover. Kampen Vel sprang ut av dette lokale engasjementet, og Vel'et startet arbeidet med en

bevaringsplan. Mange Kampen-beboere, med flere unge, engasjerte innflyttere i spissen, mente imidlertid at denne bevaringsplanen åpnet for mye for rivning av gamle hus. Utover 1970-tallet ble det derfor valgt inn et mer radikalt styre i Kampen Vel. Målet var klart: bevaring av mest mulig av den opprinnelige Kampen-bebyggelsen. Aksjonsformene var mange: demonstrasjoner, underskriftskampanjer, dugnader med mer.

Robert Lorange, som var styreleder i Kampen Vel på slutten av 1970-tallet, forteller om okkupasjon av tomme kommunale boliger i Brinken som én viktig aksjons-

form. – I tillegg arrangerte vi dugnader for å pusse opp flere av de gamle husene nedover Brinken for å bedre bokvaliteten og derigjennom hindre riving og senere bygging av terrasseblokker.

– Hva oppnådde dere med denne aksjonsformen?

– Dette førte til at flere mennesker bodde der i flere år før boligene til slutt ble revet for å gi plass til terrasseblokkene, mener Lorange.

– I denne delen av Brinken ble det arbeidet utrolig mye og mangfoldig, men dessverre – dette bevaringsverdige bygningsmiljøet ble borte, sukker han.

Nederst i Brinken, rundt

Kampentrappa, sto det også flere rivningstruede hus. Kampen Vel aksjonerte igjen, og det ble skrevet diverse avisinnlegg om saken. En av de mer kreative aksjonsformene var salg av Kampentallerkener med tegninger av viktige Kampenmiljøer.

– *Og hvordan har det så gått?*

– De fleste bygningene ved trappa ble i første omgang bevart, med unntak av gamle Kampen skole. Etter hvert har også Brinken 63 forfalt kraftig. Restene ble revet etter en brann i fjor høst, forteller Robert Lorange.

– *Hva synes du i dag om utviklingen i Brinken?*

– Først kom kontorblokkene nederst i Brinken ut mot Kjølberggata og Økernveien. Så kom de store terrasseblokkene fra Brinken 39 ned til snuplassen ved det godt bevarte nr. 55. Og som om ikke det er nok, skal rivings-tomta etter nr. 63 snart gjenbygges

Kampenbeboere forsommeren 1978 i full sving med maling av Brinken 47.

med et ruvende terrassehus. Her har skohornmetoden i Oslo byutvikling hatt topp suksess. Historiens spor i Brinken er etter dette redusert til tre små innekle-

te hus mellom altfor tett nybygging uten vilje til tilpasning mot det eksisterende. Dette kunne vært gjort annerledes og mer elegant og skånsomt.

2000:

Bygde ”gammeldags” på trass!

Tekst & foto: Gro Aschim

Terje Berner med familie kan i hvert fall ikke kalles boligspekulanter. De gikk mot strømmen og satset på rehabilitering og lav bebyggelse nederst i Brinken.

Inneklemte mellom terrasseblokker, kommunale teglsteinsblokker og et Kampen Verksted under ombygging, ligger en liten klynge små trehus nederst i Brinken ved Kampentrappa. Her ligger også Berner-familiens privatbolig. Her kunne det ha stått en 6-etasjers terrasseblokk. I stedet søkte Terje Berner om dispensasjon for å rehabilitere to gamle hus, våningshus og sidebygning med stall, fjøs og låve og bygge tilbygg mellom disse.

Slik så det ut nederst i Brinken ca. 1970. Bebyggelsen til venstre for Kampentrappa og de gamle trebusene på nedsiden av Brinken var den gang fortsatt intakt. Bildet er tatt kort tid før husene ned mot Kjølberggata ble revet til fordel for nye kontorbygg (foto: John Dableng, utlånt av Kampen Historielag).

– Vi flyttet inn i 2000 etter en omfattende rehabilitering samt ferdigstilling av nybygget, forteller mangeårig Kampenbeboer, Terje Berner. Han har lang tilknytning til Brinken 55 hvor han har hatt stukkatur-/gipsmakerverksted siden 1980. – Det var to gamle søstere som eide stedet den gangen. Jeg fikk bruke det gamle slakteriet og stallen som verksted og betalte med å måke snø, stelle hagen, ordne ved for vinteren, male hus, skifte knust glass og lignende. Jeg var nærmest som en gårdsgutt å regne, minnes han.

På slutten av 1970-tallet var Berner involvert i Kampen Vel, og han var også delaktig i datidens aksjoner mot riving. – Vi organi-

serte blant annet dugnad for å pusse opp trehusene nederst i Brinken. Men, det var andre enn meg som var mer aktive, fremhever Berner. – Jeg var omtrent nettopp meldt ut av speideren på den tiden, ler han. Han husker spesielt den gangen Kampen Vel trommet sammen statister til en NRK-film om frigjøringen fra 2. verdenskrig. Filmen var basert på en bok skrevet av Sigurd Evensmo. – Vi skulle gå nedover Brinken i gammeldagse klær. For den jobben fikk Kampen Vel 5000 kroner, og det var mye penger den gangen!

På spørsmål om hvorfor familien valgte å bosette seg akkurat her, må Berner ta en liten tenkepause. – Vi skulle vel bevise ett eller annet, kommer det så.

– Dette kunne jo ha vært en perle, fremhever han. – Vårt prosjekt var først og fremst å stoppe videre utbygging, men sånn har det jo ikke gått.

... og slik ser det ut ved Brinken 55 i dag. Berner-familiens hus er en kombinasjon av trebus fra slutten av 1860-tallet samt et nybygg i mur fra 2000 (foto: Gro Aschim).

Brinken i dag:

Utbygging skjuler historiske spor

Ny bebyggelsesplan for enden av kvartalet mellom Normannsgata og Brinken ut mot Åkebergveien ble vedtatt av bydelsutvalget 20. april i år. Her skal det inn rundt 55 leiligheter av varierende størrelse, i hovedsak 2- og 3-roms leiligheter.

Tekst: Gro Aschim/Robert Lorange

Naturbetong AS, som eier Åkebergveien 62 og Normannsgata 4, har nylig sendt inn søknad om rammetillatelse for utbygging og planlegger å komme i gang med salg av leiligheter så snart som mulig, kanskje allerede før sommeren. – Vi håper å komme på markedet i juni, men utelukker ikke at vi legger prosjektet ut for

Den gamle busmannsplassen i Åkebergveien 62 var gatas, og kanskje Kampens, eldste bus. Dette bildet fra 1960-tallet viser buset oppå den vakre, bevaringsverdige steinmuren.

salg i løpet av sommerferien, sier prosjektansvarlig Stig Hvinden i Naturbetong AS.

Utformingen blir nokså lik den vedtatte bebyggelsesplanen, med noen justeringer i henhold til ved-

taket. Det blir kvartalsbebyggelse på 4 - 5 etasjer oppå en ny sokkel. Dette betyr at den bevaringsverdige steinmuren mot Brinken og Åkebergveien blir revet. Den blir erstattet med en sokkeletasje med næring i front og garasjer bak.

Nybygget fremstår som en tett, moderne bygård med vår tids arkitektoniske formspråk og en trang, lukket og nokså solløs bakgård. Manglende utearealer kompenseres med en stor, felles takterrasse.

Selv om vedtatte bebyggelsesplan også omfatter hjørnebygget i Normannsgata 2, er denne eendommen ikke med i foreliggende prosjekt da bygårdens eier ikke er interessert i å selge. Normannsgata 2 anses som bevaringsverdig av Byantikvaren i Oslo, som protesterte sterkt på forslaget til bebyggelsesplanen på bakgrunn av dette. Byantikvaren mente også at

gråsteinsmuren ned mot Åkebergveien og Brinken burde bevares, men heller ikke dette ble tatt til følge.

– Brinken er jo en viktig ferdselsåre fra gammelt av og vil nå miste sitt historiske ankerfeste i denne delen av gateløpet, sier antikvar Anne Sætren hos Byantikvaren.

Det er i dag ikke mye igjen av bevaringsverdig bebyggelse i denne delen av Kampen. Kampens siste husmannsplass i Åkebergveien 62 brant for få år tilbake og er senere blitt revet. En annen brann førte til at trehuset i Normannsgata 4 ble revet. Og den gamle steinmuren på hjørnet Åkebergveien/Brinken fjernes snart for å gi plass til ny bebyggelse. Bevaringsverdige Normannsgata 2 bygges kanskje også ut med tid og stunder - og nok en gang er alle historiske spor borte.

Bydelshuset ferdig oppusset

Av Kristin Hagen

– Til Kampendagene regner vi med at oppussingen av Bydelshuset er unnagjort, opplyser leder i Kampen Bydelshus, Bjørn Rønning. – Fasaden og taket har vært ferdig en god stund.

Uteserveringsområdet på terrassen har dessuten blitt riktig fint, blant annet med nye lamper.

I løpet av mai blir arbeidene i storsalen også sluttført. – Under Kampendagene er alle velkomne til å ta en titt på resultatene av oppussingen innendørs, sier en fornøyd Bjørn Rønning, som legger til at alle kan klikke seg inn på Bydelshusets websider for å se hva som foregår:

<http://www.kampenbydelshus.no/>

SELSKAPSMAT - CATERING

*Måltidet er en viktig del av alle sammenkomster
- du kan være trygg når maten kommer fra . . .*

Gunnar Ruud

SNITTER - KOLDBORD - GRYTERETTER - MIDDAGER

Norderhovsgt. 7 - 0654 Oslo

... og smaken, den slår ingen !

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

www.gunnarruud.no

Fra politikk til blomster

Tjue år etter at hun inntok Slottsplassen som en av åtte kvinner i Gro Harlem Brundtlands etter hvert så berømte "kvinneregjering", sysler Vesla Vetlesen mest med blomster fra sitt sjarmerende, røde Kampenhus.

Tekst og foto: Gro Aschim

Vandrer du bortetter Norderhovsgata en sensommerdag, og kaster blikket litt oppover og inn mot bakgårdene, legger du sikkert merke til det. En fantastisk, frodig balkong fylt til randen av fargerike blomster. Det er Vesla Vetlesens grønne fingre som har vært på ferde. – Jeg har alltid vært interessert i planter, og liker å vite hva de heter og hvor de kommer fra, forteller hun. Designeren i henne er også opptatt av fargevirkningen av blomstene mot huset, og hun innrømmer at hun tenker på hvordan blomsterfloret tar seg ut fra veien.

Interessen for blomster har også resultert i bokutgivelser. For noen år tilbake skrev Vetlesen en bok om orkideer, og i fjor utkom hennes "Osloflora" som hun både har ført i pennen og illustrert. I tillegg til illustrasjonsjobber har Vetlesen i den senere tid vært opptatt med å forske på historien til gamle planter. Hun forteller begeistret om en artikkel hun nylig har levert til magasinet St. Hallvard der hun forteller historien til noen planter hun oppdaget på Akershus festning. Og representanter fra Botanisk Hage var nylig og gravde opp en gammel peon fra hagen til sitt prosjekt "Oldemors hage" (se egen artikkel). – Hvis noe interesserer meg, graver jeg meg ned i det, uttaler hovedpersonen.

– Det er sånn sett et privilegium å være pensjonist, fastslår Vetlesen. – Når jeg tenker på livet, har jeg alltid hengt i stroppen. Nå er jeg

min egen herre, og jeg unner meg selv det. Det er noe jeg av og til har savnet i yrkeslivet. Jeg har hatt travle og krevende jobber, men har noen ganger savnet å kunne gå dypere ned i stoff.

Kvinneregjeringen

– Du var jo en del av den berømte kvinneregjeringen. Hvordan var det?

– Det var veldig lærerikt fordi det å sitte i regjering, i et så ledende organ, gir en helt annen synsvinkel på aktuelle temaer, og ikke minst, så tror jeg det har gjort det lettere for meg å gjennomskue medias forsøk på å lage nyheter og stoff ut av ting som ikke er. Jeg tror jeg lettere sorterer mellom hva slags nyheter som er laget og hva som ikke er laget.

– En annen side ved det å sitte i

regjering var at veldig mye av tiden ble tilbrakt i samlet regjering, i Stortinget, og så videre. Tiden til å arbeide med egne saker ble veldig tilmålt.

På spørsmål om hvordan det var å jobbe sammen med Gro Harlem Brundtland, kommer det med overbevisning: – Hun er et fantastisk menneske. Det er i alle fall min erfaring og mitt inntrykk. Hun hører og sonderer før hun trekker konklusjoner.

– Følte du at du hadde makt som en del av regjeringen?

– Nei, kommer det kontant fra Vetlesen. – Det er helt klart at jeg hadde det, men jeg følte ikke det, ikke minst fordi vi satt i mindretallsregjering. Regjeringsarbeidet var ikke preget av noen maktrus, snarere av politisk hestehandel. Men vi gjennomførte en rekke

saker av betydning for likestilling: utvidet svangerskapspermisjon, 6-årsreformen, pensjonspoeng for omsorgsarbeid, og så videre.

Vetlesen innrømmer at hun ble forbauset over den oppsikt som kvinneandelen i regjeringen vakte, ikke minst internasjonalt. – Jeg skjønte først etter hvert hvor historisk det var. I bunn og grunn er det jo en selvfølge at kvinner har en rimelig andel.

Utviklingsarbeid

Av saker hun har jobbet med gjennom et langt yrkesaktivt liv, er det nok utviklingsarbeidet gjennom LO som Vetlesen er mest stolt av.

– Arbeidet i LOs internasjonale avdeling ble strukket over 20 år, og står dermed sterkere i min bevissthet enn to år i regjering. Bistand og utvikling har alltid stått mitt hjerte nært, fastslår hun.

– Arbeidet mot apartheid i Sør-Afrika er nok noe av det viktigste jeg har jobbet med. – Jeg husker flere år med boikottaksjoner, fortsetter hun. – Og mine barn var voksne før de satte tennene i en Outspan-appelsin.

Engasjementet har Vesla Vetlesen beholdt, men det er andre saker som fanger i dag. – Jeg var selvfølgelig nede og

demonstrerte for å beholde Munch-museet på Tøyen. Ellers er jeg alltid på 1. mai-frokost på Youngstorget med "den gamle garde", pensjonister fra LO og Arbeiderpartiet, forteller hun.

Tekstil, kjærlighet og politikk

Vesla Vetlesen har ikke alltid jobbet med politikk og utviklingsarbeid. Hun er utdannet som tekstil-designer fra Statens Kunst- og Håndverksskole, og hadde i mange år eget vevatelier. Hun har også undervist i veving og design, blant annet under et 3-års opphold i Uganda. – Jeg var heldig som klarte å skaffe meg en jobb lokalt, mener hun. – Men da jeg kom hjem i 1971, var jeg klar for å gjøre noe annet, så jeg demonterte veven, og har siden aldri satt den opp igjen.

– *Hvordan var det å bo i Uganda?*

– Etter *det* har jeg to fedreland, smiler Vetlesen, Norge og Uganda. Jeg ble veldig, veldig inntatt av Uganda. Den ene datteren min pendler fortsatt frem og tilbake til Uganda. Det var jo en stor del av oppveksten hennes.

Vetlesen har vært politisk interessert så lenge hun kan huske. – Jeg kommer fra en politisk engasjert familie, sier hun, og fra tidlig ungdom var jeg aktiv i kommunistpartiet. Etter splittelsen i kommunistpartiet, hvor jeg ble ekskludert, gikk jeg og tenkte meg om i noen år før jeg meldte meg inn i Arbeiderpartiet i 1958.

Krigen satte også dype spor i Vesla Vetlesen. Nesten hele hennes familie ble arrestert og sendt til Tyskland. Dette er noe hun ikke gjerne snakker om i dag, men det er tydelig at dette har påvirket henne. Da freden kom, var det naturlig å engasjere seg. – Det var bare sånn det måtte være, fastslår Vetlesen.

Det var i forbindelse med politisk arbeid at hun traff mannen i sitt liv, den tidligere krigsseileren, Leif Vetlesen. De var begge aktive i kommunistpartiet og giftet seg etter kort tid. Et langt samliv der ektefellen blant annet var informa-

sjonssjef i NORAD og generalsekretær i Amnesty International, kuliminerte i feiring av gullbryllup bare ett år før han døde.

– *Hvordan var det å være gift med et så engasjert menneske?*

– Vi hadde våre daglige diskusjoner, røper Vesla Vetlesen. – Det kan være en ganske hårfin balansegang *ikke* å trække hverandre i bedene. Av og til var det vanskelig å jobbe så tett opp mot hverandre. Jeg kunne for eksempel aldri ha blitt bistandsminister dersom han fortsatt hadde jobbet i NORAD.

Lys og utsyn

Ekteparet Vetlesen flyttet til Kampen i 1984 den gang det tre-etages trehuset ble rehabilitert. Det var en vellykket overgang fra rekkehusleilighet på Vestli. – Vi bestemte oss for å flytte før andre flyttet på oss. Og, det var kjekt å komme nærmere byen. Dette er et hus med en veldig god ånd i seg, mener Vesla Vetlesen. – Trehus snakker alltid med en egen stemme. Beliggenheten er dessuten veldig gunstig trafikkmessig, og her er lys og utsyn over byen.

Det siste kan undertegnede stemme i. Fra stuen, som for øvrig domineres av et digert sebraskinn på veggen, er det en formidabel utsikt utover gamle Oslo og fjorden.

Før jeg rusler hjemover med min nyervervede plante fra Vesla Vetlesens balkong, snakker vi litt mer om blomster og blomsternavn. – Jeg er ikke så stiv i latin, innrømmer Vetlesen. – Det er noe jeg kunne tenkt meg å lære. Det er jo et internasjonalt språk som alle vitenskaper benytter.

Jeg tar farvel med en allsidig dame som i en alder av 75 fortsatt er engasjert, nysgjerrig og vitebegjærlig.

På balkongen dyrker Vesla Vetlesen frem mengder av fargerike blomster.

Svar på "Hvor på Kampen":
1. Bøgata 25 og 27
2. Fetsundgata 3
3. Jordal Terrasse
4. Bøgata 3, vis-a-vis Kampen kirke
5. Nordrehovgata 1 – 5 (Familiekirken)

Blomstervandring: Villblomster på Kampen

Her er Vesla Vetlesens forslag til en blomstervandring på Kampen.

Stopp 1: Kampentrappa

Ved trappa opp til Kampen park finner vi smørbukk med tykke, saftige blader, svaleurt med gule blomster og oransje melkesaft og storarve med krypende vekst og hvite blomster.

Stopp 2: Kampen park mot Økernveien

I skråningen ned mot Økernveien vokser hundekjeks med hvite blomster i skjerm og hjorterot, som også har hvite skjermblomster, litt seinere på sommeren. Her står ryllik, ugrasklokker, blåklokker, gul fagerfredløs, som er forvillet fra hage, og mye mer. Hvis vi løfter blikket, kan vi se 18 ulike slags trær. Mest karakteristisk er de flotte sembrafuruene.

Stopp 3: Kampen Økologiske Barnebondegård

Vi krysser parken og tar Telemarksvingen til Kampen Økologiske Barnebondegård. Utenfor gjerdet blant meterhøy ullborre og brennesle vokser valurt som rager over neslene. Valurt har store blader og rosa eller blå blomster. Dette er en gammel legeplante som har vært brukt utvortes til å få beinbrudd og sår til å gro. Så effektiv skulle den være at hvis to kjøttstykker ble lagt i en gryte sammen med urten, så ville de gro sammen. Å bade i en stamp med varmt vann og valurt skulle også få jomfruhinner til å heles. Planten brukes fremdeles i naturmedisinen, og skal ha påviselig effekt på sårskader, om den enn ikke lever helt opp til sitt rykte.

Blant ugraset ved gården finner vi nesleskjellfrø med blomster som likner bitte små prestekrager. Denne planten er nokså ny i vår flora og ble første gang registrert i Norge i 1900. Nå er den forholdsvis vanlig i Oslo.

Stopp 4:

Videre til Hedmarksgata ved Kampen Hageby vokser løpstikke eller kjærlighetsurt som har forvillet seg, og på andre sida av gata ved

Jordal Amfi er det mengder av pastinakk med gule blomster i skjerm. Turen videre rundt idrettsplassen gir mulighet for videre botanisering.

Bordtennisbord i Kampen park

Av Gro Aschim

Kampen Vel har fått tilskudd til å sette opp bordtennisbord i Kampen park, informerer leder i Kampen Vel, Kjell Jarnfeldt. – Vi har midler til å sette opp to bordtennisbord, forteller han.

– Dette er fortsatt litt på skissestadiet, så akkurat når disse planene blir realisert, er det litt for tidlig å si noe om, men det blir i hvert fall ikke på denne siden av sommeren. Bordene blir sannsynligvis laget i stein eller betong. Utforming og plassering er ikke endelig avklart, opplyser Jarnfeldt. – Plasseringen må blant annet avklares i forhold til naboer, trafiksikkerhet, og ikke minst hensynet til mulig hærverk.

Dersom du som leser av Kampenposten har forslag til plassering av bordtennisbordene, er det bare å kontakte Kampen Vel.

Galleri Bastian

Inviterer til fotoutstillingene:

Kampen av Trond Bastiansen
Portretter fra Kampen...

Akerselven av Anne Cappelen G.
i Inger Munchs fotspor 70 år etter...

Utstillingen åpner:

Onsdag 31. mai 2006 kl. 18
og varer frem til søndag 11. juni 2006

Onsdag	31. mai	Åpning	Mandag	5. juni	stengt
Torsdag	1. juni	17.00 – 20.00	Tirsdag	6. juni	17.00 – 20.00
Fredag	2. juni	17.00 – 20.00	Onsdag	7. juni	17.00 – 20.00
Lørdag	3. juni	12.00 – 17.00	Torsdag	8. juni	17.00 – 20.00
Søndag	4. juni	12.00 – 17.00	Fredag	9. juni	17.00 – 20.00
			Lørdag	10. juni	12.00 – 17.00
			søndag	11. juni	12.00 – 17.00

Galleri Bastian finner du i Normannsgate 44

Tante Olivias hus og gamle peoner

I bakgården til Norderhovsgate 21 – "tante Olivias hus" – står to peoner, bonderoser. I mai - juni kommer de med store, mørk rosa, fylte og duftende blomster. "De fine rosene har alltid vært der", har jeg hørt fra eldre Kampenfolk.

Tekst: Vesla Vetlesen

Huset er bygd i 1878, men hvor gamle er peonene? Det ble aktuelt å finne ut i forbindelse med at Botanisk Hage har startet prosjektet "Oldemors hage". Professor Liv Borgen har ansvaret for dette arbeidet som sorterer under Norsk Genressursråd. Det dreier seg om å ta vare på arvestoffet, faktisk opprette et klonarkiv, av materiale fra gamle stauder og roser.

Da Norderhovsgate 21 ble rehabilitert i 1984 - 85, fikk vi besøk av to eldre søstere som hadde bodd her som barn, kanskje omkring 1910 - 20. De fortalte at "rosene" var der den gangen. (I 1985 sto her tre peoner, men den ene ble ødelagt under anleggsarbeidet.) Utedoen i bakgården var ikke revet ennå, og søstrene minnes køen for å komme på do før de skulle på skolen om morgenen. De bodde i annen etasje og fulgte med i vinduet for å se om kroken på utsida av dodøra var på eller av. Hvis den var heftet på, var det ledig, og da gjaldt det å skynde seg! Den gangen bodde det flere folk i huset, som hadde fire leiligheter. Jeg vet ikke navnet på damene – de kom og gikk.

Tilbake til peonene! En annen kilde til å aldersfeste dem er Ingrid Regine Hammertoft, født 1912. Hun bodde i Sonsgate 5 inntil hun for tre år siden flyttet til trygdebolig på Tøyen. Hennes svoger Einar Gotfred Hansen, gift med Olivia, født Bleken, bosatte seg i Norderhovsgate 21 ca. 1920. Fru

Hammertoft sier at peonene var der på den tida. Hun kunne for øvrig fortelle at som barn trodde de at statuen av Svømmeren i Kampen park (skulptur av Anders Svor, oppført 1913) var et minnesmerke over en gutt som hadde druknet i bassenget. De hadde streng beskjed om ikke å klatre over gjerdet til vannreservoaret. Noen voksne – kanskje damvokteren – har nok brukt statuen som skremsel.

Igjen – tilbake til peonene! Fru Hammertofts datter, journalist Jorun Brevig, født og oppvokst på Kampen, husker peonene fra sin barndoms besøk hos tante Olivia. Tante Olivia levde mange år etter at mannen var død. Hun hadde selv ingen barn, men holdt god kontakt med den oppvoksende slekt. Hun kjøpte ukeblader hver onsdag – ikke alle familier tok seg råd til det – og barna fikk komme inn til henne og bla i dem. Hun ble kalt tante av flere enn Jorun. Slik ble "tante Olivias hus" et begrep.

Nå er tante Olivia borte, men

peonene står der. Kanskje får de "evig liv" ved å forære et stykke av rota til genbanken "Oldemors hage" på Tøyen.

Vesla Vetlesen med spirene til peonen som ble gitt til Botanisk Hage (foto: Gro Aschim).

TERPSI
D A N S E S T U D I O

I samarbeid med Den Norske Balletthøyskole
break dance, funk, barnedans, stepp,
klassisk, jazz, hip hop, street jazz,
Borggt. 7 0650 Oslo tlf: 23241800
trudeh@dnbh.no / a.k.norum@dnbh.no

Stor juleforestilling med gjesteinnslag fra Den Norske
Balletthøyskole 8., 9. og 10. desember.

Trivsel til leie

Med omkring 5000 bilder til leie er den lille gjengen i Kunst på Arbeidsplassen til stor glede for bedrifter og ansatte rundt om i hele Norge. Fra de gamle bygningene i Nannestadgata på Kampen er kunst stadig på farten til nye, ventende vegger.

Tekst og foto: Glenn M. Skibsted

Det var så tidlig som i 1950 at kunsthistorikeren, dr.philos Harry Fett, Norges første riksantikvar, realiserte drømmen om å bringe kunst til arbeiderne på sin egen fabrikk, Eduard Fett & Co, på Bryn. Siden den gang har Kunst på Arbeidsplassen, KpA, flyttet til Kampen.

Følger markedet

– De første lokalene på Bryn var så små at de måtte heise bildekassene ut av vinduet fordi de ikke fikk dem ned trappene, forteller daglig leder Jan Kokkin som forstår godt hvorfor de flyttet til Kampen. Kokkin begynte å jobbe for KpA i 1991, og han forteller ivrig om hvordan organisasjonen har utviklet seg.

– Mye har forandret seg siden starten i 1950, og vi ser at flere av kundene er innenfor handels- og servicenæringen, i motsetning til i begynnelsen da vi for eksempel hadde medlemmer som Aker Mekaniske og Christiania Spigerverk. I tillegg er omkring 60 prosent av våre 160 medlemmer offentlige institusjoner som skoler, aldershjem og departementer, forteller Kokkin.

– Nå er vi i medvind. Medlemsmengden øker og med den kapitalen, men vi merker absolutt svingningene i markedet. Under børskrakket i 2001, for eksempel, hadde vi en markant nedgang, og

Medarbeiderne i Kunst på Arbeidsplassen er stolte av samlingen de har opparbeidet. De poserer gjerne med et bilde av Kampens egne kunstner, Willibald Storn. Fra venstre Jan Kokkin, Nina Ellefsen og Thorbjørn Vangen.

medlemmene nedprioriterte kunsten, sier Kokkin.

Viktig med kunst

Kokkin fremhever at kunst på arbeidsplassen er til glede for de ansatte, og at det kan bidra til samtale mellom kolleger.

– Kunst på arbeidsplassen engasjerer, skaper interesse og debatt mellom de ansatte. Den er til inspirasjon samtidig som man kan hvile øyet på noe som er vakkert, sier han.

Ingen reproduksjoner

KpAs samling består av malerier, grafikk, fotografier, akvareller og tegninger, alt til glede for medlemmene. Likevel forteller Kokkin at

noen forandringer er gjort det siste året.

– Vi har ikke lenger reproduksjoner. De siste kvittet vi oss med i fjor. Vi forsøkte oss tidligere også på skulpturer og noe utsmykning, men det ble for dyrt. Et slikt arbeid er mer omfattende og krever mer av bedriften som bestiller det, sier han.

KpA har valgt å satse på mer fleksible utstillinger.

– Før var det 15 bilder i hver utstilling, men nå kan vi dele dem opp om det skulle være behov for det. Ofte blir det bestemt i samtale med våre medlemmer, og vi diskuterer oss frem til hva som passer inn akkurat i deres lokale, forteller Kokkin.

Populært med nyheter

Med et godt fjorår å se tilbake på er Kokkin optimist i forhold til fremtiden, men mener at KpA kan gjøre det enda skarpere med større satsning på internasjonal kunst og malerier. Og de har allerede begynt å markere seg som en satsende organisasjon.

– I 2004 investerte vi i 10 litografier av Jeff Koons. Den utstillingen vakte stor interesse, og også i fjor gikk vi til innkjøp av kunst fra 11 anerkjente, utenlandske kunstnere, forteller Kokkin stolt og legger til at enkelte nyheter er så populære at de må føre venteliste.

Alle typer kunder

Kokkin forteller at organisasjonen aldri har sagt nei til et medlem og heller ikke har noen bestemte kriterier for at man skal kunne bli medlem.

– Jeg føler at våre medlemmer viser den respekten kunsten fortjener, og om vi skulle kreve noe, må det i så fall være at stedet der bildene skal henge er sikkert, forteller han. KpA har opparbeidet seg et stort nettverk av kunder, men ingen er like når det kommer til kunst. Smaken er ulik og forståelsen nesten like sprikende.

– Noen medlemmer er bevisste på hva de vil ha, men det er også de som bare vil ha noe pent, forteller Kokkin. Han tror at mye av grunnen kan være at det er et krevende felt å følge med i og at kunnskapen rett og slett kan mangle.

– Mange ganger ønsker de vår assistanse og hjelp til å velge ut kunsten. Ofte begynner vi med noe enkelt og så skrur vi til senere, ler han, og forteller at de har en visjon om å informere og lære andre om kunst.

– Det føler jeg at vi har lyktes med, sier Kokkin bestemt.

Trofaste medlemmer

Helt fra starten av har kundene kommet og noen gått, mens andre har fulgt organisasjonen helt fra begynnelsen. Kokkin forteller at J.L. Tiedemanns Tobaksfabrikk AS er en av disse, og legger smilende til at han tror noen av bildene henger

Det er mye spennende i organisasjonens samling, og daglig leder Jan Kokkin blar gjerne i samlingene.

i røykerommet. Personalsekretær, Mette Stenhaus, i J.L. Tiedemanns Tobaksfabrikk AS forteller at de er svært fornøyd med ordningen de har med KpA, og tror at det er viktig for trivselen hos arbeiderne.

– Vi har kunst i korridorer og kontorer, og medarbeiderne legger åpenbart merke til at utstillingene blir byttet ut to ganger i året. Folk smiler, og det gjør helt klart noe med humøret blant kollegene, forteller Stenhaus. Med 55 fornøyelige år bak seg som medlem i KpA forteller hun at de akter å fortsette å leie kunst fra organisasjonen.

Tenke nytt

Om fremtiden i Kunst på Arbeidsplassen er det lite Kokkin vil ut med, men at nye satsninger og moderne utstillinger er veien å gå, er helt sikkert.

– Forretningsbygg blir mer og mer moderne, og glass har blitt et viktig materiale i dagens arkitektur. Dette er et problem for oss, og vi er avhengig av å finne en løsning for å følge med i utviklingen. Dessuten kan jeg nevne at vi er i samtale om et nytt prosjekt akkurat nå, men der vil jeg ikke si noe mer enn at det setter oss inn i et helt nytt marked med mye større kundepotensiale, smiler Kokkin lurt.

javelin
COFFEE & TEA

Din lokale kaffebar på Kampen!

Mandag - Fredag:	07:30 - 18:00
Lørdag:	10:00 - 17:00
Søndag:	11:00 - 18:00

Kaffe og te i løsvækt, samt assorterte produkter til å lage kaffe og te hjemme!

Du finner oss i Bøgata 10.

Nå også med avdeling på Grønland Basar - Tøyengata 10.

<http://www.javelin.no>

[mail:info@javelin.no](mailto:info@javelin.no)

telefon: 23 24 03 11

Det spøker på Kampen

8. mars myldret det av spøkelser på Kampen skole. Anledningen var avslutningen på årets vinterfestival, og spøkelsene var over alt.

Tekst: Kristin Hagen

Foto: Fotogruppa på Vinterfestivalen

I korridorene svevet små hvitmalt menneskespøkelser omkring, og i kjelleren var det spøkelsesutstilling med både skjeletter og masker. I teaterforestillingen som avsluttet kvelden, kom små og store spøkelser til slutt til Hermetica

– alle spøkelsers drømmested. Vinterfestivalen har blitt en årvisst tradisjon på Kampen skole. I løpet av en prosjektuke jobber lærere, elever og foreldre sammen mot ukas høydepunkt: utstilling av formingsarbeider, små konserter og teaterforestillinger. I år var temaet ”Det spøker på Kampen”, og det ble en riktig morsom, skummel – og kald – avslutning på prosjekt-

uken ute i skolegården i mange grader minus. Heldigvis foregikk flere av arrangementene inne, og i gymsalen kunne man kjøpe mat fra hele verden som foreldrene hadde laget. Det varmet!

Kampenposten har fått lov til å gjengi bilder som fotogruppa på Vinterfestivalen tok i løpet av prosjektuka. Takk skal dere ha!

Avslutningsforestillingen var laget av teatergruppa og dansegruppa på Vinterfestivalen. Stemningsfullt og skummelt ...

Vinterfestivalen hadde laget sin egen avis som publikum kunne kjøpe. Her forbereder journalistene et intervju.

Ingen tvil om hva som skulle foregå på Kampen skole 8. mars: Det spøker på Kampen!

Hvitklede spøkelser vandret rundt i korridorene på skolen. Ikke noe for lettskremte småsøsken!

Animasjonsgruppa i dyp konsentrasjon foran skjermen.

Er det mannen med låen?

To skulptører i arbeid

På avslutningskvelden var det utstilling i kjelleren med spøkelsesstemning og spindellev.

Fra avslutningsforestillingen.

Tekstilgruppa malte blant annet på t-skjorter.

Med verandaen foran

Verandaer, balkonger eller altaner... Samme hva ekspertisen kaller det, er de små påhengene foran på bygningen et *gledens* påfunn. For her slikker vi sol, nyter ettermiddagskaffen og føler oss litt mer ute enn inne. Og siden verandaene står helt foran på byggene, kjenner du dem sikkert igjen ...?

Tekst og foto: Leif Gjerland

1

HVOR

viser forskjellighet i verandaene hvor grensa går mellom to boligselskap?

2

I HVILKEN GATE

sees firkantet funkis og dørlose rømningsbalkonger på samme vegg?

3

HVILKET BOLIGSELSKAP

er det eneste med bare halvrunde verandaer?

4

HVOR

finnes noe så sjeldent som en glassveranda på Kampen?

5

HVOR

er det verandaene som skiller mellom nabogårdene?

Er du besøkende eller lommekjent?

Gi deg selv et poeng for hvert sted du vet hvor er, og bedøm deg selv etter følgende skala:

- 0 riktige – Bare på besøk?
- 1 riktige – Nyinnflytter
- 2 riktige – Husvarm
- 3 riktige – Kjentmann
- 4 riktige – Godt kjent på Kampen
- 5 riktige – Lommekjent Kampenguide

(Svarene står på en annen side)